

Изкачихме се въ Хрельовата кула съ запалени свѣщи, защото е тъмно. Тя е на 5 етажа, между които има тѣсни сводови стълби. Висока е 24 метра. Изградена е въ 1335 година, за да се защищава манастира, когато го нападнатъ разбойници.

Вънъ отъ калето има отдѣлни кѣщи: хлѣбопекарница, дърварници, перална, яхъри, гостилница, кацарница, ковачница, коларница и др.

Подъ манастира е гробницата — двуетажна сграда, отгоре черква, отдолу костница, а задъ тѣхъ сж гробищата.

Никола ни заведе и на постницитѣ — единъ часъ далечъ отъ манастира. — Какви хубави ливади! Каква вѣковна букова и борова гора! Какви дивни скали се извишаватъ надъ тѣхъ! Има 4 постници съ черквици и стаи за живѣене. — Старата постница, дето е гробътъ и пещерата на Св. Ивана, е на по-високо мѣсто въ гората всрѣдъ голѣми канари. Подъ две надвесени канари е пещерата и стаитѣ. Влѣзохме въ пещерата и по една стълбица излѣзохме изъ провиралкитѣ, за да видимъ, да ли сме много грѣшни. Които били много грѣшни, не могли да излѣзатъ изъ провиралката. — Отидохме при изкусителната скала, дето споредъ преданието е мжченъ Св. Иванъ отъ дяволитѣ.

**Манастирското братство.** Благодетельтъ на Никола се казва (дѣдо Еремия, на 65 години. Той живѣе чисто монашески животъ: редовно ходѣлъ въ черква, редовно се молѣлъ и въ стаята си, както предписвало монашеското правило, месо се отказалъ да яде; не е излизалъ отъ манастира 30 години. Много съвѣстно изпълнявалъ възлаганитѣ му длѣжности. Много добъръ и благороденъ човѣкъ: отгледалъ 6 сирачета, отъ които три се по-